

Beklaagd van:

te op niet nader te bepalen data tussen 6 april 1994 en 22 januari 1996

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven

Op het onroerend goed gelegen te gekadaastreerd of geweest zijnde

eigendom van:

1. geboren te op astaitlegger, wonende te

2/ geboren te op bediende, wonende te

A/ Een grond te hebben gebruikt voor het oprichten van een vaste constructie niet-conform de voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen d.d. 6 april 1994, te weten: het appartementsgebouw werd aan de voorzijde voorzien van twee veluxramen i.p.v. de vergunde dakkapellen, aan de achterzijde werden twee buitendeuren geplaatst zodat er twee balkons ontstaan waarop een borstwering werd geplaatst, tevens werden er zes woongelegenheden gecreëerd i.p.v. de vergunde vier en van 22 januari 1996 tot 28 december 1998 voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

B/ Een grond te hebben gebruikt voor het oprichten van één of meerdere vaste constructies, te weten: vijf garages te hebben gebouwd zonder de voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen en van 22 januari 1996 tot 28 december 1998 voormelde bouwwerken in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68§1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet

van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

- de plaats te herstellen in de vorige toestand: voor de inbreuk sub B (5 garages);
- aanpassingswerken uit te voeren conform de vergunning voor de betichting sub A (appartementengebouw);

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 5.000 Fr. per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
 op 18.10.1999, en
 ambtshalve ingeschreven.
 Ontvangen : 2.340 frank. De Bewaarder (get.)

het onroerend goed toebehorend aan
 en krachtens akte van openbare
 toewijs en aankoop ontvangen op 21.9.90 en
 25.10.95 door notaris te

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
 - op 5 juni 2001 door beklaagden tegen al de
 schikkingen ten dezès laste
 - op 13 juni 2001 door het Openbaar Ministerie
 tegen al de schikkingen uitgezonderd deze
 betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1
 rechter op 29 mei 2001 door de correctionele
 rechtbank van Hasselt, 13e kamer, dewelke als
 volgt heeft beslist:

De rechtbank merkt voorafgaandelijk op dat de
 titel "gemachtigde ambtenaar" in de betichting
 dient gewijzigd te worden in "stedenbouwkundige
 inspecteur".

...

Verklaart beide beklaagden schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en nader gepreciseerd qua tijdsbepaling met dien verstande dat deze feiten thans strafbaar zijn gesteld bij de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 oktober 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en rekening houdende met de aanpassing.

eerste beklaagde

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van DRIEHONDERD VIJFTIG FRANK, gebracht op ZEVENTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen, of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENZEVENTIG DAGEN.

Verplicht beklaagde tot betaling van EEN bijdrage van TIEN FRANK, gebracht op TWEEDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, begroot op de som van 1.661 frank.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank.

tweede beklaagde

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van DRIEHONDERD VIJFTIG FRANK, gebracht op ZEVENTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen, of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENZEVENTIG DAGEN.

Verplicht beklaagde tot betaling van EEN bijdrage van TIEN FRANK, gebracht op TWEEDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, begroot op de som van 1.661 frank.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank.

Beveelt het uitvoeren van aanpassingswerken conform de bouwvergunning van 6 april 1994, hetgeen impliceert:

- het vervangen van de twee veluxramen door dakkapellen
- het vervangen van de twee deuren die toegang geven tot het plat dak door vensters
- het verwijderen van de borstreling op het plat dak

- de afbraak van de vijf garages
 en dit binnen de ZES MAANDEN nadat huidig vonnis
 in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat
 het college van burgemeester en schepenen of de
 gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet
 wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van
 beklaagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert
 gerechtigd is de van de herstelling van de plaats
 afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te
 vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een
 door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle
 uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van
 de verkoop der materialen en voorwerpen, te
 vergoeden op vertoon van een staat, begroot en
 invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklaagden daarenboven tot een
 dwangsom van 5.000 frank per dag vertraging bij
 niet uitvoering van huidig vonnis binnen de
 gestelde termijn.

Verklaart bij toepassing van art. 42,3° van het
 strafwetboek, een som van 643.500,fr. verbeurd,
 zijnde de vermogensvoordelen dewelke rechtstreeks
 uit dit misdrijf zijn verkregen.

* * *

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn
 vorderingen;

Gehoord beklaagden in hun middelen van verdediging
 ontwikkeld door Mr. loco Mr.
 advocaten bij de balie van

Gelet op de neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen, regelmatig
 naar vorm en termijn, ontvankelijk zijn;

1. Op strafgebied

Overwegende dat de eerste rechter ten onrechte de
 tenlasteleggingen actualiseert overeenkomstig het

decreet van 18.10.99 in plaats van het decreet van 18.05.99; dat het gepast voorkomt deze materiële vergissing recht te zetten;

Overwegende dat de feiten dienen geactualiseerd te worden conform de vordering van het Openbaar Ministerie:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003"

de feiten op zich hierdoor niet gewijzigd zijnde;

Overwegende dat beklaagden in kennis werden gesteld van de actualisering van de feiten ingevolge kantschrift van het Openbaar Ministerie d.d. 19.05.05 en zich hieromtrent hebben kunnen verdedigen;

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, het volgende blijkt:

- tussen 6 april 1994 en 22 januari 1996 werden door beklaagden aan de voorzijde van het appartementsgebouw twee veluxramen geplaatst in plaats van vergunde dakkapellen, aan de achterzijde twee buitendeuren zodat er twee balkons ontstonden waarop een borstwering werd geplaatst en er werden 6 woongelegenheden gecreëerd in plaats van 4 vergunde; tevens werden er 5 garages gebouwd zonder vergunning;
- het gebouw is gelegen in een woongebied zoals voorzien bij het gewestplan dat is goedgekeurd bij K.B. van 22 maart 1978;

Overwegende dat de eerste rechter terecht oordeelde dat de uitvoering van de werken en de instandhouding van deze werken twee afzonderlijke misdrijven opleverden die een opeenvolgende en voorgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering voor het geheel van de feiten begint te lopen vanaf het laatste strafbaar feit, zijnde 28 december 1998;

Overwegende dat, voor zover de vermengde feiten van oprichting en instandhouding zouden bewezen zijn, de verjaring van de strafvordering nog niet is ingetreden, de laatste feiten gepleegd zijnde op 28 december 1998 en rekening houdend met de 1 jaar schorsing vanaf de inleidende zitting in eerste aanleg op 16.11.99, een stuiting van de verjaring door het kantschrift d.d. 14.06.01 van het Openbaar Ministerie waarbij het dossier aan de griffie van het Hof van Beroep werd overgemaakt;

Overwegende dat de oprichting van de wederrechterlijke constructies zoals voorzien in de tenlasteleggingen A en B bewezen zijn gebleven en overigens niet betwist worden door beklaagden;

Overwegende dat de vaststellingen dateerden van 22 januari 1996, er vervolgens werd overgegaan tot dagvaarding op 14 oktober 1999 voor de Correctionele rechtbank te Hasselt, gevolgd door een vonnis op 29.05.01; dat op 14.06.01 het dossier werd overgemaakt aan het Hof van Beroep en het openbaar ministerie op 19 mei 2005 overging tot dagvaarding voor het Hof van Beroep voor de zitting van 21 september 2005 zodat er meer dan 4 jaar verstreken is sinds het vonnis van de eerste rechter; dat derhalve de redelijke termijn overschreden is en dat op grond van art. 21 VT.SV het gepast is een eenvoudige schuldigverklaring uit te spreken;

Overwegende dat nu de wederrechterlijke constructies niet liggen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied als bepaald in art. 146 van het decreet van 18 mei 1999, voor de instandhouding van de werken de strafsanctie niet geldt;

2. Wat betreft de herstellvordering

Overwegende dat nu de feiten van oprichting in woongebied bewezen zijn gebleven dient ingegaan op herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur van 6 juli 1998;

Overwegende dat de regelgeving met betrekking tot de Hoge Raad voor het Herstelbeleid - met inbegrip van de adviesregeling - nog niet van kracht is, nu alleen het huishoudelijk reglement goedgekeurd is door de Vlaamse Regering doch nog niet werd gepubliceerd; dat bovendien op grond van art. 198 bis van het decreet van 18 mei 1999 het vragen van advies facultatief is voor hangende zaken;

Overwegende dat de herstellvordering zowel intern als extern wettig zijn en binnen het kader van de

weerhouden feiten, op aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beogen van de gevolgen van de door de beklaagden gepleegde misdrijven; dat zij steunen op motieven van een goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk zijn; dat het bovendien niet de rechter is die de aard van de herstelmaatregel bepaalt noch heeft te oordelen over de opportuniteit ervan; dat de rechter niet dient te onderzoeken of deze bouwinbreuken al dan niet hinder veroorzaken aan de omwonenden en / of de gebruikte materialen van de garages al dan niet esthetisch verantwoord zijn en / of omwille van veiligheidsredenen overdekte garages beter zijn dan parkeerplaatsen die wel zijn vergund; dat derhalve de herstellvordering zowel wat betreft het hoofdgebouw als de 5 garages op bondige wijze maar afdoende gemotiveerd werd en vanuit de noodwendigheden van een goede ruimtelijke ordening kennelijk niet onredelijk is;

Overwegende dat het volledig herstel in deze zaak inhoudt:

wat betreft het hoofdgebouw:

- het vervangen van 2 veluxramen door dakkapellen
- het vervangen van 2 deuren die toegang geven tot een plat dak door vensters zoals de plannen aangeven en het plat dak niet langer gebruiken als balkon
- het verwijderen van de borstreling die op het plat dak werd geplaatst

wat betreft de garages:

- de integrale sloping van de 5 wederrechtelijke garages;

Overwegende dat de door de eerste rechter opgelegde dwangsom van 123,95 euro gerechtvaardigd is gezien beklaagden niettegenstaande hun oorspronkelijke plan tot tweemaal toe werd afgewezen, dit doelbewust toch hebben uitgevoerd en dat sinds de vaststellingen in 1996 zij niet vrijwillig aanpassingen gedaan hebben;

Overwegende dat het aldus gepast is om een dwangsom van 123,95 euro op te leggen per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats conform de afgeleverde vergunning, zoals boven aangegeven, en dit binnen de hersteltermijn van één jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest, met dien verstande dat de dwangsom opvorderbaar zal zijn vanaf de eerste dag na hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

3. verbeurdverklaring van vermogensvoordelen

Overwegende dat het Openbaar Ministerie ter zitting op 8 mei 2001 schriftelijk de verbeurdverklaring vordert van de geïnde huurgelden ten belope van 634.500 fr. thans 15.728,84 euro op grond van art. 42,3° SW;

Overwegende dat de bijzondere verbeurdverklaring op grond van art. 43 bis SW een bijkomende straf is met een facultatief karakter die van toepassing is op alle misdrijven;

Overwegende dat het Hof de ontvangen huurgelden niet verbeurd verklaart om reden dat:

- het misdrijf "instandhouding" in woongebied niet langer strafbaar is
- het misdrijf van "oprichting" weliswaar strafbaar is maar hieruit geen vermogensvoordelen werden bekomen en dat er slechts huurgelden werden geïnd na de oprichting van het gebouw;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende bij tegenspraak;

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart

2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het
decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en
48 decreet van 21 november 2003

- 21 ter van de wet van 17 april 1878
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Het bestreden vonnis wijzigend;

Herstelt dat de materiële vergissing: inbreuk op
het decreet van 18 mei 1999 in plaats van 18
oktober 1999;

Actualiseert de feiten zoals hiervoor gezegd
(pagina 6);

Verklaart beklaagden schuldig aan de feiten van
oprichting zoals voorzien in de tenlasteleggingen
A en B en zegt voor recht dat in toepassing van
art. 21 VT SV een eenvoudige schuldigverklaring
volstaat;

Stelt vast dat er voor de feiten van
instandhouding zoals voorzien in de
tenlasteleggingen A en B geen strafsanctie meer
geldt;

Ontslaat beklaagde dienvolgens van
rechtsvervolging;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te
herstellen, hetgeen impliceert

wat betreft het hoofdgebouw:

- het vervangen van 2 veluxramen door dakkapellen
- het vervangen van 2 deuren die toegang geven tot
een plat dak door venster zoals de plannen
aangeven en het plat dak niet langer gebruiken als
balkon
- het verwijderen van de borstreling die op het
plat dak werd geplaatst

wat betreft de garages:

- de integrale slooping van de 5 wederrechtelijke
garages

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beide beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD DRIEËNTWINTIG EURO en VIJFENNEGENTIG CENT per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Beveelt geen verbeurdverklaring op grond van art. 42,3° SW;

Legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

de kosten:

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de overige kosten in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 161,36 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ACHTTIEN JANUARI TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier